

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

G Ante L

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

tus est Darcello. Parietes mediūssidi? (ve mibi vi
 decur) huius arie gratias agere gestuū: id est qua
 si gestu videtur mibi parietes gratias agere. Et hoc
 ut cesari gratularet. Quis cōpositū est Pregelio: qd
 est valde gestio: ve exponit. Pust. Hora. lib. i. Car.
 Audere cū vitulis salicris pgestentis.
 Gesticulor: aris. gestū facio. Col. in p̄f̄a. Nec minus
 coꝝ gestulationē scrupulosissime requirant sal
 tationis ac musicę studioſi.
 Gesticulari a. um. qd ad faciē acc' leticę p̄inet.
 Gesa balta: vide in dictione Lesa.
 Gessus: fluvius apud Jones.
 Gessuri penul. pro. regio in Asia.
 Gessen: locus egypti in quo habitavit Jacob.
 Geth: Altophyozū civitas fuit: hec nūc appellat' caph.
 Geth: populi in Scythia europea. Quidā gethas da
 eos appellat' ut Apian'. Strabo arbitrat' eos esse ge
 thas: qui ad pontū in orientē spectāt. Helius Spar
 tian' Gethas dicit gothos. De his Qui. li. de p̄oꝝ.
 Nulla gethis toto gēs est truculentior oꝝbe. Qui' no
 minis nās singularis est getha vel gethes.

B Ante J

Giarus penult'. cor. inſula parva ex cycladib' circū
 tu. rii. miliū passūū/ ad quas norū damnabant. Juue.
 pluraliter dicit. Aude aliquid bicub' giaris ⁊ carce
 re dignū: ut alias etiā notaret.
 Gibber et gibbosus et gibberosus: qui gibbū id est tu
 morē in dorſo habet: huius et pro alio quocūq' tumo
 re solido ponatur. Juue. Atritus galea/ medūſq' in
 narib' ingens Hibbus ⁊ acre malū semper stillantis
 ocellū. Hibbus et gibba: ipse tumor. Plinius Galli
 narum genus gibbarum vocat. Spic' quoq' gibbus
 nominatur gibber. Juvenalis. Atritus gibber na
 sus. Julius firmicus tradit nasci gibberosos: qui i se
 ptima parte arictis habuerint boꝝ oscopū. Col. Cel
 sus tamen docet strumam extantū quandā in tergo:
 Hibbū dō in pectore.
 Gigas arctis. vir altissime stature: et terre filius a poe
 tis fingitur: cum nihil aliud gigantes fuisse creden
 dum sit q' hominū quandam impiam gentē deos ne
 gantem: et ideo creditū deos e celesti sede pellere vo
 luisse. Hinc giganteus a. um. nomen possessiū. Jo
 sepbus dō lib. i. anti. dicit gigantes fuisse ex demo
 nibus incubis p̄genitos. Idē Aug' lib. xv. de ci. det:
 ⁊ Eusebius de p̄para. lib. vii.
 Gigatomachia: gigantū pugna.
 Gigeria: vide in dictione Higeria.
 Gigno nis. genui vel gignui s̄m Diomedē: genitum:
 significat Venero. Lactantius lib. iiii. Hac conditi
 one gignimur. Huius cōpositū est Insigno: quod
 est intus gigno. Columella lib. iiii. Tanq' naturali et
 ingenta sterilitate laborantibus. Hinc ignis dicitur
 est q' in eo nihil gignatur ⁊ p̄gnās: q' iam occupata
 est in generādo qd cōceperit: ⁊ benignus nomē cōpo
 sitū ex bono ⁊ gignendo.
 Gilo: nomē civitatis: a q' Bilonitē penul. pd. boies in
 ea habitātes dicunt. Est ⁊ nomē viri. Juue. Anciolā
 p̄culcius habet/ sed gilo deuncē.
 Gilu' color medi' inter albū et rufū: color mellinus.
 Gindes fluvius: qui per Dardanos fluens ingreditur
 Ginguū penul. produc. in quibus dentes. Lygri
 m. fura: gignētis dentibus. Lactantius libro de opi.
 dentes autē ipsos ne magis horroꝝ q' ornamento
 essent ginguū molibus: que a gignētis dentibus
 nominatur: ac deinde labiorum regnibus honesta
 nit. Juue. Frangēdus misero ginguū panis inermi.
 Huius diminutiū est Ginguula. Apul. Cōplana/
 totē tumidē ginguule.

Gingrio is. ſ. itum. Est autē gingrire: anserū vocis p̄
 puū. An genus quoddā tibiaz exiguaz a voce anse
 rā. Bingriuz dicunt' a quib' Bingrioz tibicen.
 Gigeria: ex multis obſonū decerpta appellant'. Qui
 dā tū Higeria sine n scribunt: esse q' gallinaz intell
 na: ⁊ que cū his coquebant. Lucilius. Higeria sunt
 sine ballio: his vefcamur alacriter.
 Gion fluvius: qui apud Egyptios Nilus vocatur: in
 paradiso orientis vniuersam circūit Ethiopiam. Jo
 sepbus. Hion quoq' per Egyptum fluens ostendit
 eū qui nobis ab oriente redditur: que Higi appellat'
 Nilū. Significat' hoc nomē terre biatū. Quo no
 mine etiā vocatus est mons in Iudęa: apud quē Sa
 lomon in regē vincus fuit.
 Gurgillus: instrumentū quo sili reuoluunt.
 Gūrim: mons apud garamāras: in quo nasci gēmas ve
 tulas testata est.

B Ante L

Glaber a. um. quod est leue ⁊ sine pilis. Plau. in Aul.
 Tu istū gallū si sapio glabrosē reddes mibi q' volu
 sus ludius. Nonus d' doctoz indagine. Legitur q'
 ludis p̄fulis pueri essent glabi ac depiles. p̄ter eta
 tē: quos antiqui ludios appellabāt. Aug' lib. vi. de ci
 uil. dei. A quibus autē spernentur glabros: aut male
 barbatos videremus. Huius diminutiū est glabel
 lus. Glabia etiā sine glabella vocat' interſitiū sup̄ci
 cilia supra nasum dicitur: que sine pilis esse cō
 ſuevit. Partianus capel. libro p̄mo. Quaz vna de
 osculata p̄bilologē fronte illic vbi pudē cilioꝝ disci
 minat glabelle medietas.
 Glabiones: idē qd glabi. Et apud romanos erat gla
 brioꝝ familia. Ex q' Accilli' glabrio vir roman' fuit.
 Glabreta a Columella dicitur loca q' nihil ferūt. Hęc
 greci p̄balacras quasi calueta appellāt: que satis fru
 ctibus nuda sunt.
 Glabreſco: glaber fio: pp̄ie glabrescere est sine pil' aut
 capil' aut plumis fieri: quod euenit nonnūq' morbo
 aliquo. Transfer' etiā qd ad herbas. Col. li. ii. Hā
 dū a pecudibus legumina pulcant: herbe etiam vir
 gulis arcerunt. Atq' ita glabreſcit: ⁊ fit idonea sem
 nibus arearid' est fit glabra mūdaz.
 Glacies aqua cōgelata a gelu/ quasi gelacies.
 Glaciari est in glaciē cōuerti. Oli. Floze et' aqua glaci
 ari Pythagoras tradit.
 Glacitare: apū est vocis anserū. Quid. Lacabat binc
 perdit: binc glacitat improbus anser.
 Gladius: ensis a clade dicit' videtur: quia ad cladem ſe
 inuentus. Dicitur et gladiū neutro genere: ut docet
 Var. Hinc ingladios aris. de quo alibi. Est ⁊ gladi'
 genus piscis marini.
 Gladiolus paruus gladius. Quo nomine etiam dicta
 est herba quedam q' sit folijs gladiū similis. Flozes
 habet purpureos.
 Gladiatoꝝ: dimicator: dicitur. Cicero libro. iiii. ad
 Veren. Tanq' gladiatoꝝ habuerit. Inter gladiatoꝝ
 res specialiter sunt retiarij: qui aduersus mirmilonē
 pugnant: dicit' a rete quod sub scuto gerebant: ve
 mirmilonē inuoluerent. Mirmilones dicebant gla
 diatoꝝ qui genere quodā gallice armature vteban
 tur: quod mirmilonū dicebant. Unde galli ante nō
 mirmilones vocabantur: in quoz galeis piscis effi
 gies erat. Solebāt autē retiarij aduersus mirmilo
 nē pugnatē hęc verba cantare. Nō te p̄to/ piscē pe
 to: quid me fugis galle.
 Gladiatura e. ipsa ars gladiatoꝝ.
 Gladiatoꝝius a. um. quod ad gladios pertinet. Unde
 spectacula gladiatoꝝia. Lybianus ad Donatū. Pa
 ratur gladiatoꝝius ludus: ut libidinem crudeliū lu
 minū sanguis oblectet. Salu. It' ex senatus cōſilio

decreuerit vt gladiatorię familie capuam et inter ce-
tera municipia distribuere. De gladiatorũ origi-
ne ac causa Iulius Capitol. habet hoc pacto. Dul-
ti dicant apud veteres hanc deuotionem contra ho-
stes factam: vt ciuium sanguine litato specie pugna-
rum fortuna facerent. Alij hoc liciteris tradũt: quod
verisimilius credo. Ituros ad bellũ romanos debu-
isse pugnas videre: et vulnera et ferrũ et nudos inter
se cocientes: ne bello armatos hostes timerent aut vul-
nera et sanguinẽ pboretteret. Hinc mos tractus vi-
detur: vt imperatores ad bellũ pñificetes munº da-
rent gladiatorum.

Glaneus: nomẽ ppium viri Chij: qui primus oim ferri
cõpactionẽ ferẽ excogitasse.

Glaphyrus pe. pro. festiuº / uicidus / ornarº / politº / cõ-
cauus / culptus / famosus / astutus.

Glans glandis / et glãdis glãdis dici potest pro fructu
arboris quercus / et aliarum arborũ glandiferarum.
Plinius libro decimo sexto. Dulcissima est omnium
glans phagi. Cirgilius. Nec de cocussa tantũ pluit
ilice glandis. Sed quia ex bis homines quondã vi-
uebant glãdis appellatiõẽ (vt Alpius sentit) om-
nes fructus cõtinẽtur. Hinc glans plumbũ quod est
in modũ glandis formatum. Salustius in Jugureth.
Pars eminus glande / vt lapidibus pugnare. Item
glãis pars summa colis dicitur que perpetuo tegitur
oculo similis. Pteputio em̃ pellis est qua glãis te-
gitur. Coles ipse penis a quo Colei pendunt. Rur-
sus glandes seu glãdule est morbus faucũ ob quan-
dam glandis similitudinẽ. Ibi em̃ est caro glãdulo-
sã: ab antiquis boni saporis putabatur. Dar. Dar-
titur apud glandulas palestrie. Apitius. Interpo-
nes pulpas pulli glandulas edonas. Hinc illa pars
suis laudatissima Blandiũ dicitur est. Solent autem
be glandule intumescere / adeo vt hominẽ graui mor-
bo infestent. Hunc morbũ etiam Tonfillas dicunt.
Plinius libro. xxxvii. de Electro. Dado co annexa
fabula euidente causa. Hodieq; transpadanoz ag-
restibus maxime decoris causa: sed et medicinẽ: quo-
niã tonfillis creditur resistere et faucũ vitũs. Idẽ li-
bro. vi. Tonfillẽ in hominẽ in sue glandule: que inter
eas vuz nomine vltimo depẽdet palato. A Glãis si-
unt glãdens ea. cum glãdulosa glãdulosa glãdulo-
sum. Glãdifer glãdula diminutiũ. Juglans et diu-
glans / glandatio.

Glãdano: glãdiũ collectio / et pastio suã ex glãdibus.

Glãdiũ: pars quedã intestinoz est: vt inquit Pulcia.

Alij volũt esse partẽ Apri iurta ceruicẽ / vel ipsã cer-
uicẽ. In hac em̃ glandule posite sunt. Plau. in Cap.

Pertrãcauit tribus tergoibus glãdia. Inde Laro
glãdionica. Idẽ in Vene. Glãdionica suillam / lar-
dum pernã. Est autẽ hinc peculiarẽ laudẽ ostẽ-
dit Col. qui porcũ laudat qui est amplex et glandulo-
se ceruicis. Dicitur etiã glãdule de homine. Celsus
libro. iiii. Itẽq; arterie quas parotidas vocant surũ
procedẽtes vltra aures feruntur: et i ipsi ceruicibus
glãdule posite sunt.

Glarea penul. correp. terra sabulosa que in fluuiozũ ri-
pis / vel maris litozibº reperit. Hiero. In terra au-
ri querit: et fluuioz alucis splendens profert glarea.

Luc. Aut impulsa leuiturbat glarea vena. Huiº di-
minutiũ est glariola cũ accẽtu antepenul. Plaurº.

Glareolã manu effundẽs.

Glareolus sa. sum. quod est plenũ glarea. Plinius lib.
xvi. Silaris nascitur glareosis / et perenniũs riuus
capitalis apud similitudine.

Glãstũ: herba silis plãtagini qua Britãni se inficiunt:
vt aucoz est Cefar: quo horridioz sine aspectu in pu-
gna. Efficit em̃ ceruleũ colorẽ.

Glaur: grece γλαυξ aut nocturna: a glaucº color.

Glaucus color (vt Placidus gramaticº docet) inter-
dũ ponitur pro viridi. Est em̃ qui admittũ habet vi-
ro: alboz. Ande Virgil. glaucas salices et oliuas
dixit. Itẽ in hominibus et equis glauci oculi. p splen-
didis dicuntur. Hunc colorẽ quidã Cesium vocant.
Legimus nonnũq; et maris colorẽ glaucũ: sed tunc
quãdo canescit fluctibus. Ande Glaucus deus ma-
rinus senioz fingit / ex piscatore cõuerlus in deũ gra-
mine gustato. Fuit et alius Glaucus: qui primº ferrĩ
cõsolidaturã inuenit. Alius Hippolyti filiº: a quo Iō-
nes nati sunt reges. Dulcius hoc noie sũt vocati. Et
Glaucus nomẽ piscis est.

Glaciũ: herbe genº siluestris: et erraticę runagrũ vo-
cat. Alij Paralaton dicit. Nascit in afflatu maris /
aut nitroso loco: unde nomẽ assũpsit. Nã glaucº ceru-
leũ significat: qui color est maris.

Glaucinum grece dicitur oleum multũ: hoc est eppres-
sum anteq; oliuz premantur. Nam γλαυκος gre-
ce / latine multũ.

Glaucoma atis. Glaucomatũ atis. et Glaucoma me. vi-
tiũ humoris eius qui cristallinus appellat / in colorẽ
glaciũ mutatũ in oculo. Plau. i. Dili. Glaucoma
ad oculos obũciemus. Serenus. Si ðo horrendus
ducet glaucomata plumbũ. Spũs alterius pdest qui
grana cymini Pallẽtis mãdes visus erbalat i ipos.

Hypoclysis ðo siue quod idẽ est / Hypoclymara: q̃
nos suffiones vocamus oculo: sit ex humore inter
corneã et cristallinã partẽ creto. Interdũq; hęc ocu-
li parentie qua cernit se oportet.

Glaucopis pe. core. idis. habet oculos cefos. Quo
noie dicta est pallas: q̃ a latinis dicit Cefia. Piodo.

Scribit aerẽ noiãtũ esse palada: et ideo dicit glaucop-
pin: qm̃ aer glaucus: hoc est viridis sit aspectus.

Glesaria: insula in oceano germanico: que Solino te-
ste cristallũ dat succinã.

Gleba: celpes terre: dicta q̃ sit quasi globus. Huiº di-
minutiũ est glebula. Col. li. j. Eadẽ euentata mun-
diora sunt: lapillisq; carent et glebul: quas p tritura
fere terrena emittit area.

Glis glitis gener: femi: terra argillosa. Glis glitis et /
am generis femi: carduus: dicit glis glitis gener: ma-
sculini: animal muri sile: nutritur in arboribº. Dar.
Somniculosos ille porrigit glires. Idẽ. Tota mibi
dormit hys: et pinguis illo tẽpore sũ quo me nil
nisi somnus alit. Hinc glirariũ: p loco in quo nutritur
tur glires. Dar. Glirariũ dissili ratione habet / q̃ nõ
aqua / sed maceria locus sepitur.

Glicco: cresco. Li. lib. vi. Gliscete indies seditide. Itẽ
pinguesco. Col. libro. ii. Prius tamẽ q̃ exilẽ terram
iteremus / stercozare conueniet: Nã eo quasi pabulo
gliscit. Idẽ libro. vii. Paleis que pene omnibus re-
gionibus abundat: etiã gliscit / scs asinus. Itẽ ardeo:
cupio: vt in hymno. Nã gliscit animus p̃omere can-
tibus victoz genus optimã. Huius cõpositũ ẽ Per-
glisco. Col. libro octauo. Que p̃ma luna saginari ce-
pit vigesima pergliscit.

Globus et globũ: vtroq; modo dicit p co: pore solido
vndiq; rotundo: que grece Sphera appellat. Virgil.
Lucentẽq; globũ. Ponit qñq; p multitudine homi-
nũ / siue alioz animalũ / aut alterius cuiusq; rei simil
collecta et quasi cõglobata. Sal. Ali fiducia gnarita
tis locoz occultã fugaz sparsit: ali globis eruptionẽ
tentauerũt. Sciendũ q̃ si globus ex filo aut alia fili
re factus sit: glomus dicit. A globº fit globosus sa-
sum. p rotundo spissatoz.

Globo as. acervo / aduno: a q̃ globoz: de quo supra.

Glocido. as. pe. core. propziũ est vocis gallinaz / cum
ouis incubiturũ sunt. Quod sit crebris singulitibº in-
teriecta voce acuta.

Glocio is. idem quod glocido. Col. lib. ix. Obseruare

debet custos dñi edat oua: vt ea que nata sunt recolli-
gant: notent qñ quod die sint edita: r qñ recentissima
supponant gloriis.

Glom^o mi. r glom^o eris. est globus ex filo factus.

Glomero as. penul. cor. implico / r globi specie formo /
siue filii induco. Per translatione glomerare sumit p
cōgregare/accumulare. **A**irg. Et sedā glomeratē /
peltatē imbribus atris Colletē ex alto nubes. **H**inc
fit cōpositū Agglomerō: qd ē applico / adiungo. **A**ir.
Et lateri agglomerat nostro.

Gloria: est frequens de aliquo fama cū laude. **Q**uinti/
lian^o. Cōsticiens laus bonorū gloria appellat. **H**anc
Aug^o dixit esse iudiciū hominū bene de hominibus
opinantiū. Est tñ inanis gloria vitorū plerūq̄ lauda-
trix: que diffinit q̄ sit popular: fama ex honestatis si-
mulatione. pueniens. **L**icero libro offiē. **A**ir inuenit
qui laborib^o susceptis plerūq̄ additis nō quasi mer-
cedē rez gestaz desideret gloriā. **I**nter gloriā et cla-
ritatē hoc interest: vt inquit **S**eneca libro. xviii. epi-
stolaz moralū: q̄ gloria multoz iudiciū constat cla-
ritas bonozum.

Gloriola diminutiū est. **L**ice. **L**uceio. **I**lla nos cupi-
ditas incendit: q̄ alacres animo sumus: vt ceteri vi-
uentibus nobis ex libris tuis nos cognoscāt: et nos
meritis gloriā nostra pfruamur.

Gloriosus: gloria plenus: vt **G**loriosus homo / **G**lori-
osus dies: gloriosus triumphus. **L**uius contrarium
est **I**ngloriosus: qui nulla laude aut gloria dignus est
et veluti ignobilis. **A**irgil. lib. iiii. **H**eor. **I**lle horri-
dus alter **D**esidia larāq̄ trahens ingloriosus aluū. **I**n
terdū tamē gloriosus affectionem significat et in ma-
lū: vt gloriosus dicat qui se inaniter tacat: vel alteri-
us inani laudatione effert: et laudari querit: vt miles
gloriosus apud **T**eren.

Glorioz artis. construit modo cū p̄positione de. **L**actā.
de ira. **A**ppollo domus quidē vt de ciuiz populari sua
gloriat. **H**is sine p̄positione.

Gloria bñdus: qui abūde gloriat.

Gloria appellat mariti foroz: atq̄ idē fratris vroz.

Glossa: p̄ duplex. scilicet. latine lingua dicit. **U**nde glossē r
glossaria: p̄ interpretationibus ponunt: q̄ vice ligue
hoc est vice doctozis fungant. **Q**uint. **G**lossē sūt se-
cretoria lingue p̄positiones.

Glossemata: significat vocē minus v̄statā.

Glossematici: q̄ glossas cōficiūt.

Glubo bis. conicē detraho. **U**nde et pecus glubi dicitur
cū pellis detrahit. **L**ato de re rusti. **S**alictū suo
tēpore cedito: glubito: atq̄ alligato / libitū conserua-
to. **S**uero. de **T**yber. **B**oni pastoris esse tōdere pe-
cus: nō de glubere.

Gluma: folliculus grani frumentari: a glubendo / q̄ eo
folliculo de glubā granū / hoc est decocticef. **A**uctor
Tar. lib. i. de re rust.

Glaucidatū: suauē et iucundū: a greco γλυκυ: quod
dulce significat.

Glutio is. iiii. itā. deuoro. **I**uue. **Q**uales tunc epulas
ipsū glutisse putam^o **I**nduperatozē. **H**ic fit de glutio
Gluto: gulosus. **A**mb. **S**ic amat diabol^o filios suos vt
perdat: sicut amat glutio porcellū vt comedat.

Gluten r glutinū pe. cor. colla dicit grece. **A**ug^o li. iiii.
Lōfess. **L**audet re ex illā aia mea de^o creator: oim: sed
non insigat in eis glutino amoris p̄ sensus corporis.
Hinc glutinosus a. um. **D**l. **D**ioris latus vt recēs
sit r leuis / linguaz glutinosa. **L**olu. **I**n asta myllaq̄
densa etiā glutinosa terra marie epuberat.

Glutino as. pe. cor. cōiūgo / ferrumino. **D**l. **G**lis bitu-
minis q̄ sulphur / sicut / discutit / attrahit glutiat. **I**dē.
Quo genere sicut sanguis: r vult glutinat. **H**ui^o cō-
posita **A**glutinino. **A**ug^o lib. iiii. **L**ōfess. **Q**uia non est
amicicia nisi cū eam tu agglutinas inter heretes tibi

charitate diffusa in cordib^o nostris. **C**ōglutinō. **D**l.
lib. xvii. **E**xter vitū et folia arida vulnerū sanguine
sicut ipisq̄ vult^o r glutinat. **D**eglutinō: a glutine li-
bero. **I**dē li. xv. **P**urgat vlcera oculoz: expletq̄: et
ad cicatrice pducit palpebras de glutinat.

Glutinamētū: cōpactio: p̄iactio. **D**l. li. xiii. **D**ep̄dit r
lētigo. s. charge oculi: sed medīs iusta glutinamētis.
Gluo is. glui. distringo / valde stringo. **T**ar. de re rust.
Duricia est em ea q̄ nō solū stringit baccā / sed etiā ra-
mis glutit ac relinquit ad geliditū.

G Ante N

Gnarus r **G**narus dicit scius r perit^o. **G**naritas: scien-
tia. **S**al. **H**āq̄ alij fiducia gnaritas locoz occultā
fuga sparsit: alij globis eruptioz tētauerē. **D**oz p̄tra-
ria sūt **G**gnar^o r ignaritas. **G**gnare aduerbiū perire: r
qñq̄ apre. **A**put. **Q**ui gnare id nostris ocul^o contem-
plati sumus. **I**de in dictione **G**gnoro. **A**ntiqui gna-
riter pro gnare dixerē: a quo p̄ gnariter: quod signifi-
cat audacter / strenue. **P**lau. **A**ge iudica pgnariter.
Ggnaruit **L**uius poluit: p̄ eo qd est narrauit: r gna-
rauisse p̄ narrauisse.

Gnozo as. scio: licet nō sit in vsu: sed et cōposita habet
tur **G**gnoro r digno: de quibus alibi.

Gnauus et **G**nauus: indultus. **D**e quibus in dictio-
ne **G**nauia.

Gnatōs latine gena maxilla ve dicit aut bucca. **I**nde
apud **T**erē. gnatho parasitus.

Gneus: cor: pis insigne est r p̄nomē.

Gnidus: ciuitas lycie: q̄ duos port^o habuit: r i frōte in-
sulā: q̄ stadia septē ambit^o cōplectebat. **T**heatral^o et
alta aggerib^o iuncta r tinēti. **G**gnido viri memorabi-
les fuerūt. **E**udosis mathemati^o. **P**latonis sodal^o: r
Agatarcbides peripatetic^o hitorie cōditor: r **T**heo-
pōpus **I**ulio cesari familiaris: et **A**rtēmidorus ei^o
fil^o. **E**t his antiq̄oz **L**ecias: q̄ **T**ersem medicat^o est:
r res syriacas persicasq̄ cōscripsit.

Gnostis latine: cognitio / scititia / notitia.

Gnosos: vrb^o **L**ete in plano sita: que alio nomine **L**e-
rathus: vt scribit **S**trabo appellata fuit a fluuio. **E**a
fuit **D**inois regia. **H**inc **G**nosius a. um. et gnosis^o
da. dum. **G**uidas. κνωσιος ονομα κυριου και
ο πολητης απο κνωσσο, κνωσσο γαρ το
λιον εντηκρητη.

Gnomones dicunt quattuor dentes / quib^o equoz etas
dignoscit. **A**lij gnomonē aliter accipiūt. **A**ug^o in di-
alec. **S**i detracti loco addas gnomonē qui hemicycli
specie ponit: pl^o tetragono maior^o q̄ detraheras red-
didisti. **H**erodo. do sic. **H**ā poluere r gnomonē ad
normā: r. xii. diei p̄tes babylonis greci didicerunt.

G Ante O

Gobi^o piscis: q̄ r gobio dicit. **I**uue. **E**ū sit tibi gobio tñ
in loculis. **H**arti. **P**incipiū cene gobi^o esse solet.

Gomo: proprie mensura vini est: vt interpretatur res.
Amb. in epistola ad **I**ulii.

Gomorra et gomorū vrozq̄ mō dicit / sicut **S**odoma
r **S**odomū. **S**olinus de situ **I**udee. **I**bi duo oppida.
Unū **S**odomū / alterz gomorū appellatū.

Gonothea dicit pōt semē flūis / vel feminis flūis. **H**ā
γονοθ semē r γονοθ flūis: γονοθ itē flūis dicit: qd
patet p̄ cōposita et **A**ntigonus **L**dysogonus.

Gorgias nomē propiū rhetozis celeberrimi: qui pul-
cherrimū libitū de concordia **H**ereticis tunc inter se dis-
sidentibus recitauit olympie. **F**uit r alius **G**orgias
p̄s **L**eontinus: qui auisus est in cōuētū polcere qua
de re quisq̄ veller audire: qui de omi re quecūq̄ i dis-
ceptationem questionēq̄ vocaret: se copiosissime di-
curū esse p̄fitebatur.

Gorgones penit. cor. dicitur sunt **H**orci filii. **S**cylla